

ת"פ 36980/10/13 - מדינת ישראל נגד אברהם מוסבכר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 36980-10-13 מדינת ישראל נ' מוסבכר
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות ש"י

המאשימה

נגד

אברהם מוסבכר ע"י עו"ד גבי טרונשווילי

הנאשם

הכרעת דין

רקע

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת איומים.

על פי עובדות האישום, ביום 8.12.12 בסמוך לשעה 13:00, רעה הנאשם עדר עזים באיזור סוסיא, בסמוך לאדמתו של אדם בשם נאצר נואג'עה (להלן: **המתלונן**) והיה "**במרחק מה**" ממנו. באותה העת הנאשם הרכיב משקפי שמש וכיסה את פניו בבד. עוד פורט בכתב האישום, כי הנאשם החזיק בידו מקל, הניפו לעבר המתלונן, התקרב אליו וצעק לעברו "**רד למטה**". לאור עובדות אלו, הואשם הנאשם כי איים על המתלונן.

הנאשם לא חלק על העובדות אשר פורטו בכתב האישום, אך טען כי לא איים על המתלונן. לדברי המתלונן הוא נשא את המקל שכן זהו כלי עבודה שגרתי בקרב רועי צאן. הנאשם אישר כי הניף את המקל שהיה בידו כאשר ניגש אל המתלונן, אך הסביר זאת משום שחשש מהמתלונן ורצה להראות לו שיש בידו מקל.

ראיות הצדדים

הארוע כולו תועד על ידי המתלונן במצלמת וידאו. לאור זאת, הנאשם הסכים להגשת מלוא חומר החקירה, אך המאשימה עמדה על שמיעת עדותו של המתלונן. לפיכך העידו המתלונן והנאשם וכן הוגש הסרטון המתעד את הארוע.

הסרטון 2/ת

בסרטון נראה הנאשם[1] במרחק גדול יחסית מן המתלונן, בידו מקל ולידו קצין צבא חמוש ברובה. בקרבתו של הנאשם נראה עדר עזים. המתלונן ניגש אל הנאשם ואל הקצין וברקע נשמע אומר, כי עדר העזים רועה במקום אסור (נראה כי דבריו כווננו למצלמה, לשם תיעוד הארוע). הנאשם נראה מתקרב אל המתלונן בצעדים מהירים ובידו המקל, ואגב הליכתו מניף את המקל באוויר פעמיים הנפות קצרות ביותר - וצועק על המתלונן "**לך מכאן**". בהמשך נראים הנאשם

עמוד 1

והמתלונן צמודים זה לזה, הנאשם נשמע צועק על המתלונן "לך מכאן" והמתלונן פונה אל הקצין ומתלונן כי עדר העזים של הנאשם רועה במקום אסור.

עדות המתלונן

עדות המתלונן דומה בעיקרה לנראה בסרטון. המתלונן הוסיף בעדותו, כי העזים רעו בשטח השייך לו ופגעו בעצי זית השייכים למשפחתו.

עוד אמר המתלונן בעדותו, כי "פחד, יותר מפחד" בגלל התנהגותו של הנאשם.

עדות הנאשם

הנאשם אישר, כי רעה צאן ליד שטחו של המתלונן ובידו מקל. לדבריו המקל הוא כלי עבודה שגרתי אצל רועי צאן. את משקפי השמש וכיסוי הפנים הסביר הנאשם, בכך שחשש שהמתלונן יצלם אותו ויערוך את הצילום באופן שיסבך אותו, ועל כן הסתיר את פניו.

את הנפת המקל הסביר הנאשם, בכך שרצה שהמתלונן יראה "שיש לי מקל" (ע' 11 ש' 18) וזאת משום שבעבר ניסו אנשים שונים לפגוע בו בעת שרעה צאן באיזור,

הנאשם הסביר, כי ניסה לגרש את המתלונן משום שסבר שרעה את עדרו בשטח בו אסור למתלונן להמצא, אך לאחר מכן קצין המנהל האזרחי הראה לו את המפה והנאשם הבין כי חלה אי הבנה ולמעשה רעה את העדר בשטחו של המתלונן.

סקירת הראיות

לאור העובדה שהארוע תועד כולו בסרטון ת/2 ושני הצדדים מתארים אותו באופן דומה, המסגרת העובדתית ברורה:

הנאשם רעה צאן בשטח הסמוך לשטחו של המתלונן. מן הראיות לא ניתן לקבוע האם העזים רעו בשטחו של המתלונן או מחוצה לו, ומכל מקום אין טענה כי הנאשם נכנס ביודעין לשטחו של המתלונן.

המתלונן סבר, ככל הנראה בצדק, כי העזים רועות בשטחו ופוגעות בעצי הזית שלו ועל כן ניגש אל הנאשם ואל קצין המנהל האזרחי אשר עמד לצידו. כאשר הגיע המתלונן לקרבתו של הנאשם, צעק עליו הנאשם "לך מפה" והתקרב אליו בצעדים מהירים, ואגב כך הניף פעמיים את המקל שהיה בידו, לפרקי זמן קצרים ביותר. כאשר עמדו הנאשם והמתלונן בצמוד זה לזה שב הנאשם וצעק עליו "לך מפה".

בזמן הארוע היה הנאשם רעול פנים.

בניגוד לדברי המתלונן בעדותו, כי פחד מן הנאשם, בסרטון ת/2 הוא נשמע רגוע ופונה בשלווה אל הקצין העומד לצידו של הנאשם בבקשה להרחיק את עדר העזים של הנאשם.

לשיטת המאשימה, מכלול מעשיו של הנאשם, קרי, הליכה מהירה לעברו של הנאשם אגב הנפת מקל, בהיותו רעול פנים, מצטברים לכלל איום בהתנהגות. לשיטת הנאשם מנגד, מעשיו אינם מקימים עבירה.

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי לנסיבות הענין, לא שוכנעתי כי הנאשם איים על המתלונן. לא ראיתי כי שתי הנפות קצרות מאוד של המקל שהיה בידו של הנאשם, אגב הליכה מהירה לעברו של המתלונן, נועדו בהכרח להטיל אימה על המתלונן. מעדותו של הנאשם עלה, כי בעבר נעשו נסיונות להתקיפו בעת שרעה צאן, ועל כן רצה להראות למתלונן כי בידו מקל וכי הוא יכול להגן על עצמו. אדגיש בהקשר זה, כי הנאשם הניף את המקל כאשר היה במרחק מן המתלונן, ודוקא כאשר השניים עמדו בקרבה זה לזה החזיק הנאשם את המקל בידו כלפי מטה. כמו כן, הנאשם לא אמר כל אמירה בעלת אופי מאיים, או אף קרוב לכך.

נתון בעל משמעות רבה בהקשר זה, הוא המנעות המאשימה מלהעיד את קצין הצבא שנכח בארוע. אמנם הארוע תועד בסרטון, אך היה מקום לגבות את גרסתו של אדם אובייקטיבי, אשר נכח במקום לכל אורך הארוע. במיוחד הדברים אמורים לאור העובדה שהמאשימה סברה שיש מקום לשמוע את עדותו של המתלונן למרות הסכמת ב"כ הנאשם להגשת הסרטון והגשת אמרתו של המתלונן. ניתן להניח (או לקוות), כי לו סבר הקצין שהנאשם איים על המתלונן בנוכחותו, היה מגיב לכך באופן כלשהו - אך הקצין נראה בסרטון כשהוא אינו מגיב לצעקותיו של הנאשם או לפנייתו של המתלונן. המדובר במחדל חקירה ממשי, אשר מנע מבית המשפט לקבל ראיה שיכלה להיות בעלת חשיבות רבה להבנת הארוע - ולא שמעתי מהמאשימה הסבר משכנע למחדל - ומדובר בקצין צבא אשר פרטיו ידועים וגביית גרסתו לא היתה כרוכה בכל קושי.

משכך, לא הוכח כי הנאשם איים על המתלונן.

ולאחר שאמרתי כל אלה אוסיף, כי הנאשם פנה אל המתלונן בצורה גסה ומעליבה, תוך שהוא צועק עליו באופן משפיל. כמו כן, צרמה לי מאוד אמירתו של הנאשם, כי היה יכול "**להריח את המתלונן מקילומטר**" (ע' 11 ש' 20). המעט שניתן לומר הוא, כי מדובר באמירה מקוממת, אשר יש בה ללמד על יחסו של הנאשם כלפי המתלונן והסיבה מדוע הרשה. במיוחד הדברים צורמים כאשר הם נשמעים מפיו של מי שהתנאה בכך שאינו "**מרים ידיים**" משום ש"**לא קיבל חינוך ישראלי**" (ע' 10, ש' 13). ועם כל אלה, אין בהתנהגות מבישה, או באמירות שיש בהן הרבה מעבר לטעם רע, כדי להקים עבירה פלילית. הנאשם הואשם בעבירה של איומים, ועבירה זו לא הוכחה.

אשר על כן מזכה את הנאשם.

ניתנה היום, ד' שבט תשע"ו, 14 ינואר 2016, בהעדר הצדדים, על פי הסכמתם בישיבת יום 11.1.16.

המזכירות תשלח את הכרעת הדין לצדדים.

[1] האדם הנראה בסרטון מרכיב משקפי שמש ופניו מוסתרים בבד, ככל הנראה "חם-צואר", והמתלונן מתייחס אליו בסרטו בשם "שלומי", אך אין מחלוקת כי מדובר בנאשם.